

عنوان مقاله:

بررسی رابطه بین غنای گونه ای با پوشش گیاهی فرم های رویشی مختلف (مطالعه موردی: طالقان میانی)

محل انتشار:

مجله مهندسی اکوسیستم بیابان، دوره 10، شماره 32 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

سارا فرازمند - دانشگاه صنعتی خاتم الانبیاء بهبهان

خلاصه مقاله:

کاهش تنوع گونه ای در اثر تغییر اقلیم و تغییر کاربری اراضی به طور قابل ملاحظه ای بر کارکردها و عملکرد اکوسیستم های طبیعی اثر گذاشته است که این امر منجر به مطالعات گستره ده ای در این زمینه شده است. در این تحقیق، رابطه بین غنای گونه ای و درصد پوشش گیاهی در مرتع طالقان میانی بررسی شد. برای رسیدن به این هدف، ۳۵ سایت در منطقه مورد مطالعه انتخاب و در هر سایت ۲۱ پلاٹ یک مترمربعی مستقر شد و پارامترهای درصد تاج پوشش هرگونه و غنای گونه های گیاهی اندازه گیری شد. برای بررسی روابط بین غنای گونه ای و پوشش گیاهی از مدل ترکیبی استفاده شد. غنای گونه ای به عنوان متغیر وابسته و درصد تاج پوشش گیاهی به عنوان متغیر مستقل، وارد مدل شد. نتایج نشان داد که رابطه بین غنای گونه ای و درصد تاج پوشش گیاهی به صورت گوسی شکل است و با افزایش درصد پوشش گیاهی، غنای گونه ای نیز افزایش می یابد و در مقدار تاج پوشش ۶۶٪، میزان غنای گونه ای حداکثر می باشد. همچنین حداکثر غنای گونه ای در سطح آشفتگی و استرس متوسط و کمترین غنای گونه ای در سطح آشفتگی و استرس کم مشاهده شد. علاوه بر این در فرم های رویشی مختلف نیز، روابط مشابهی به دست آمد.

کلمات کلیدی:

رابطه گوسی، طالقان، غنای گونه ای، فرم رویشی، مدل ترکیبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1934575>

